

3. NEDĚLE ADVENTNÍ

1. třída – barva fialová nebo růžová

Statio: Bazilika sv. Petra

Nálada dnešní neděle, a také celého adventu, je shrnuta v prvních slovech dnešního introitu: „*Radujte se stále v Pánu*“. Ve slavnostnosti a růžové barvě liturgických rouch pro dnešní neděli je naznačeno, že zde ještě nejde o skvělící se radost Vánoc ani zářivou radost Velikonoc. Je to radostné očekávání těch, kteří jsou si vědomi temnot duše, o kterých mluví vstupní modlitba, a přesto už vidí červánky (liturgická barva) onoho „*Božího pokoje, který převyšuje všechno pomýšlení*“ (čtení). Neochvějným důvodem této radosti je skutečnost, že Pán je blízko. Introit nás vybízí, abychom v jistotě Jeho blízkosti všechno v našem životě proměňovali v modlitbu. Je to možné jen tehdy, když víme, kdo Ježíš je. Proto středem dnešního Evangelia jsou slova sv. Jana Křtitele: „*Uprostřed vás stojí ten, koho vy neznáte*“ s tajemným a hluboce pokorným naznačením jeho Božství: „*Ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opáneků.*“ Tato otázka je kladena i každému z nás: Znáš Ho? Víš skutečně, kdo On je?

Introitus – vstupní antifona *Phil 4, 4-6*

GAUDETE in Dómino semper: iterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est. Nihil sollíciti sitis: sed in omni oratióne petitiónes vestrae innotéscant apud Deum. **Ps. 84, 2** Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Iacob. **℟.** Glória Patri.

Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Vaše ušlechtilost ať je známá všem lidem. Pán je blízko. O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. **Žalm 84, 2** Požehnal jsi, Pane, své zemi; odvrátil jsi zajetí Jakubovo. **℟.** Sláva Otci.

Oratio – vstupní modlitba

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra: Qui vivis.

Lectio – čtení *Phil 4, 4-7*

Lectio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénes. Fratres: Gaudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus prope est. Nihil sollíciti sitis: sed in omni oratióne et obsecratióne, cum gratiárum actióne, petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra et intelligentias vestras, in Christo Iesu, Dómino nostro.

Graduale *Žalm 79, 2.3 a 2*

Qui sedes, Dómine, super Chérubim, éxcita poténtiam tuam, et veni. **℣** Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Ioseph.

Pokud se nedělní menší formulář opakuje i ve všední dny následujícího týdne, aleluja s veršem se vynechává.

Allelúia, allelúia. **℣** Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. Allelúia.

Evangelium *Jan 1, 19-28*

Sequéntia sancti Evangélii secundum Ioánnem. In illo tempore: Misérunt Iudæi ab Ierosólýmim sacerdotés et levítas ad

Prosíme tě, Pane, popřej sluchu našim prosbám a milostí svého navštívení prozař temnoty naší duše; který žiješ a kraluješ.

Čtení listu sv. apoštola Pavla Filipským. Bratři! Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Vaše ušlechtilost ať je známá všem lidem. Pán je blízko. O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Pane, ty, který trůníš nad Chéruby, projev svou moc a přijď. **℣** Uslyš ty, který kraluješ Izraeli, jenž jako ovečky vyvádíš Josefa.

Aleluja, aleluja. **℣** Vyburcuj, Pane, svoji moc a přijď, abys nás spasil. Aleluja.

Pokračování sv. Evangelia podle Jana. Za onoho času poslali židé z Jeruzaléma kněze a levity k Janu Křtiteli, aby se ho otázali:

Ioánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et conféssus est, et non negávit: et conféssus est: Quia non sum ego Christus. Et interrogavérunt eum: Quid ergo? Elías es tu? Et dixit: Non sum. Prophéta es tu? Et respóndit: Non. Dixérunt ergo ei: Quis es, ut respónsum demus his, qui misérunt nos? Quid dicis de te ipso? Ait: Ego vox clamántis in désérto: Dirígite viam Dómini, sicut dixit Isaiás Prophéta. Et qui missi fúerant, erant ex pharisæis. Et interrogavérunt eum, et dixérunt ei: Quid ergo baptízas, si tu non es Christus, neque Elías, neque Prophéta? Respóndit eis Ioánnes, dicens: Ego baptízo in aqua: médius autem vestrum stetit, quem vos nescítis. Ipse est, qui post me ventúrus est, qui ante me factus est: cuius ego non sum dignus ut solvam eius corrígiam calceaménti. Hæc in Bethánia facta sunt trans Iordánem, ubi erat Ioánnes baptízans.

„Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího na poušti: Vyrovnajte cesty Pánu, jak řekl prorok Izaiáš.“ Ti poslaní byli z farizeů. Zeptali se ho: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim odpověděl: „Já křtím vodou. Uprostřed vás stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánek.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

Credo.

Offertorium – antifona k obětování *Žalm 84, 2*

Benedixisti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Iacob: remisísti iniquitátem plebis tuæ.

Požehnal jsi, Pane, své zemi, odvrátil jsi zajetí Jakubovo, odpustil jsi vinu svého lidu.

Secreta – tichá modlitba

Devotiónis nostræ tibi, quæsumus, Dómine, hóstia iúgiter immolétur: quæ et sacri péragat institúta mystérii, et salutáre tuum in nobis mirábiliter operétur. Per Dóminum.

Prosíme tě, Pane, kéž ti smíme stále s oddaností přinášet oběť, aby se tak posvátné tajemství konalo podle ustanovení a v nás se obdivuhodně uskutečňovalo. Skrže našeho Pána Ježíše Krista.

Preface o Nejsvětější Trojici nebo preface pro dobu adventní.

Communio – antifona k přijímání *Is 35, 4*

Dícite: pusillánimes, confortámini et nolíte timére: ecce, Deus noster véniet et salvábit nos.

Řekněte: Malomyslní, buďte silní a nebojte se, hle, náš Bůh přijde a spasí nás.

Postcommunio – modlitba po přijímání

Implorámus, Dómine, cleméntiam tuam: ut hæc divína subsidia, a vítiis expiátos, ad festa ventúra nos præparent. Per Dóminum.

Snažně tě prosíme, dobrotivý Pane, ať tato božská posila nás očistí od neřestí, a tak připraví k nastávajícím svátkům. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.